

प्रयत्नेन सर्वं साध्यं ।

प्रातः काले गिरिशः तस्य सतीर्थ्याः सह
विद्यालयं गच्छति स्म । ते अतीव सन्तुष्टाः आसीत् ।
गिरिशः एकम् कश्चिद् कुटुम्बं कुटुम्बस्य अस्ति ।
तस्य पितरौ कर्षकः आस्ताम् । गिरिशः यत्नं
उत्तमः नास्ति । सर्वदा सर्वं अध्यापकः तं यत्न-
विषये ताडितवान् ।

ते सर्वे विद्यालयं प्रप्युं
समयं कक्षा आरभत । प्रथमं कक्षा गणितं
एव । ते सर्वे भीताः अभवन् । छात्रां दुष्टम्
अध्यापकः कुपितः अभवत् । "तूयं सर्वं कुत्र
गन्तव्यम् ?" कुपितेन अध्यापकः अपृच्छत् ।
भीताः ते उत्तरं न ददाति । अतः अध्यापकः
गिरिशम् प्रति अवदत् - "त्वं एव सर्वेषां
प्रश्नाणां कारणं इति अहम् ज्ञातुम् । गिरिशः
त्वं जीविते कुत्रापि न प्राप्तुं, अत्र स्थितः त्वं ।
वर्षिकं तस्य मित्रः सर्वं कक्षात् प्रवेश्य
पश्यन्तु सः अपि तत्र स्थितवान् ।

अध्यापकस्य वचनेन गिरीशस्य
मनः अतीव दुःखितः अभवत् । सः तत् दिनं
गृहमागत्य सम्यै तस्य मातां प्रति सर्वं अवदत् ।
"माते, कक्षायाः सर्वं द्वात्राः मूढः इति कथ्यते
अहं" ~~समं~~ प्रथमं पुत्रस्य दुःखं श्रुत्वा माता
गिरीशं प्रति एवं अवदत् - "पुत्रः अन्ये जनास्य
वदन् विस्मशेतु । त्वया सामर्थ्ये विश्वासं
करोतु इति" ।

मातस्य वचनं श्रुत्वा गिरीशः
अपि चिन्तयन् 'जीविते अहम् पशजितः न
भवेत्' । सः पठनं कुर्वन् आरब्ध । दिनशत्रौ
सः पठति ।

कतिपयवर्षानन्तरं अद्य नीत्
परीक्षायाः फलं प्रख्यापनं दिनं अस्ति । गिरीशः
परीक्षे जीतः । सः अतीव सन्तुष्टः एवं पश्यन्
तस्य मातयोः गिरीशस्य जयं दुष्पुम् ^{मातः अस्ति} न शक्यते
तस्य माता उत्तमं चिकित्सां न लब्धेन कारणे
मरणं प्राप्त् ।

Item Code: 954

Participant Code: 113

तस्य मातस्य वीडा कोटयि न
अनुभवेत् इति सः निश्चयं स्वीकृत्य कठिन
प्रयत्नेन सः पठति। सः एकम् उत्तम
वेद्यः अपि अभवत्।

सः तस्य ग्रामे एकम्
चिकित्सा केन्द्रम् केन्द्रस्य निर्माणं कुर्वन्।
किमपि लाभं न इच्छामः^{सः} दक्षिण जनस्य
परिपालनं कश्चेति।

पुत्रं सर्वः गिरीशं मूढः
इति कथ्यते परिहसन्ति अपि अद्य तस्य
कठिन प्रयत्नेन सः सर्वेषां परिपालनं
करोतुम् वेद्यः भवति। प्रयत्नेन सर्वं साध्यते
इति गिरीशः तस्य जीवितेन कथ्यते।